

както сега се разбира и се практикува, е единъ позоръ на божествения първоначаленъ Законъ, на божествения Духъ, на божествената Любовь, на божествената Мждростъ, Истина, Правда и Добродѣтель. Съврѣмениятъ бракъ е единъ позоръ! Азъ говоря отъ името на тази велика божествена Любовь, въ която нѣма абсолютно никакво изключение. Единъ позоръ е бракътъ! Че е единъ позоръ, цѣлиятъ свѣтъ е покритъ само съ кости. Хората не се раждатъ по божествения Законъ, по Любовта, а се раждатъ по своитѣ похоти, и затова не идватъ хора отгорѣ, а отъ земята, отдолу излизатъ повечето и се раждатъ, и затуй свѣтътъ сега е пълненъ само съ прѣстѣпници. Разправяше ми единъ г-нъ за единъ свой приятель: неговото дѣте, 12-годишно момче, съ свои другари разбиватъ касата на баща му и взиматъ 2,000 лв. и избѣгватъ. И баща му ходи въ градоначалството да търси сина си. Това 12-годишно дѣте да бѣга отъ баща си, и отсега започва съ търговия, тогава какъ ще внесемъ ние моралъ? Търговия е навсѣкждѣ — въ църквата, въ училищата, и всички тия търговци идватъ и казватъ: „Моралъ трѣбва да има“. Въ какво седи моралътъ? — Че „много ми взеха“. Много му взели, и сега вече какво? Единъ г-нъ разправя на другъ г-нъ, какъ става подкупването. Отива търговецътъ тамъ, въ нѣкое влагалище, и казва: „Петъ дена ми трѣбватъ“, и сочи съ 5-тъ прѣста на ржката, т. е. 5 хиляди лв. ви давамъ, не можете ли да ми услужите? А той седи. Онзи сочи тогава съ двѣтъ ржци: „А, тъй ли“, т. е. 10 хил. лв., той бърже подписва: „Дайте на този търговецъ. — Дѣца имамъ, жена имамъ... Нали хора сме, разбирамъ, влизамъ въ положението ви, азъ съмъ човѣкъ много чувствителенъ. — Да, да, г-нъ началникъ, затова ви говоря, защото много ми съчувствувате.“ — Туй отвѣнка се гледа комично, но тия дѣйствиа произвеждатъ такава зараза, такава живѣница въ духовния животъ, че съ хиляди години цѣлъ прѣвратъ става въ нашето органическо развитие. Ти ще кажешъ „тъй“ съ ржката